A°. 1839. N°. 6.

MAANDAG, DEN 21sten JANUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Iemand een ZILVEREN DESSERT-VORK vermissende, kan zich tot terugbekoming van dezelve, vervoegen ten burele van den Procureur Generaal.

De Eerste Assistent ten burele voornoemd,
CHs. LIONARONS.

Tweede Oproeping.

De Commissie van *Inschrijving* en *Vrijstelling* voor de Schutterij van *Paramaribo*, benoemd door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal *ad interim*, bij Gouvernements-Order, dd. 10 December 1838, No. 314/19, roept bij dezen op:

Alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar doorgaans bewijsselijk ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den 1sten Januarij 1839, den vollen ouderdom van *Achttien* jaren zullen bereikt hebben, en alzoo hun *Negentiende* jaar zullen zijn ingetreden, en die hun *Negen en Veertigste* nog niet zullen hebben bereikt, en alzoo hun *Vijftigste* nog niet zullen zijn ingetreden, welke nog niet in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten, al dan niet tot de vrijgestelde te behooren, met uitzondering nogthans van zoodanige, welke volgens Art. 3 van het *Reglement voor de Schutterij*, gearresteerd den 31sten December 1835 en 13 Mei 1836, of van schriftelijke *FINALE VRIJSTELLING* van de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling, dd. 6 Februarij 1837 en 29 Januarij 1838, voorzien zijn.

Zij zal hare *tweede* zitting houden op HEDEN den 21sten Januarij 1839, des morgens van 10 tot 1 uren, in het lokaal van het voormalig Gemeente Bestuur en hare werkzaamheden voor die zitting bepalen, tot de personen wier namen aanvangen met de letters A tot en met Z.

De voor de Commissie verschijnende, zullen de Letters en het Nummer hunner Woonplaats, en den naam der Straten moeten opgeven.

Paramaribo, den 21 Januarij 1839.
Namens de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voornoemd,
De Secretaris,
H. BENJAMINS.

ADVERTENTIEN.

(3745). De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, *belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 25sten Januarij 1839, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven *George*, *Carel Louis Davids*, *Geertina Margaretha Davids*, *Jansie Susanna Justina* en *Louis Marius*; bekend staande op den naam van A. S. ALBERGA.

De Slaven *Anna*, *Affie*, *Rosetta*, *Minie*, *Francina*, *Natje*, *Carolus* en *Catootje*; aankomende LUNA Wed. A. WELCOM.

De Slavin *Adjuba*; bekend staande op den naam van M. van J. F. BECKER.

De Slaven *Alida*, *Jacob* en *Hendrik*; bekend staande op den naam van M. van J. F. BECKER.

De Slaven *Maria*, *Jacoba* en *Jacques*; bekend staande op den naam van ISAK NAHAR MESQUITA.

Paramaribo, den 19 Januarij 1839.
R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(3746) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 25sten Januarij 1839, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit welgemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, staande en gelegen aan de *Keizerstraat*, bekend onder Nieuwe Wijk La. B. No. 226; aankomende COBA OOSTERHUIJZEN.

Paramaribo, den 19 Januarij 1839.
R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

WIJKMEESTERS der Wijk La. B., zullen op HEDEN den 21sten dezer, een aanvang maken, met de *jaarlijksche opneming* in dezelve Wijk; ingevolge Publicatie van 5 | 6 Maart 1828.

Paramaribo, den 21 Januarij 1839.
J. C. DOERRLEBEN.
J. NUNES.
J. J. Bo. DE MESQUITA.

WIJKMEESTERS der Wijk La. A., zullen op HEDEN den 21sten dezer, een aanvang maken, met de *jaarlijksche opneming* in dezelve Wijk, ingevolge Publicatie van 5 | 6 Maart 1828.

Paramaribo, den 21 Januarij 1839.
L. D. J. VAN BOMMEL.
P. VOS.

WIJKMEESTERS der Wijk La. E., adverteren dat zij den 23sten Januarij en volgende dagen, de *jaarlijksche omschrijving* zullen bewerkstelligen.

Paramaribo, den 18 Januarij 1839.

De ondergeteekende, WIJKMEESTER der *tweede* Buitenwijk, maakt bij deze aan de respective Bewoners derzelve Wijk bekend, dat hij, ingevolge Publicatie van 5 | 6 Maart 1828, op aanstaande Donderdag den 24sten dezer, een aanvang zal maken, met de *jaarlijksche opneming* der vrije Personen, in gemelde Wijk woonachtig.

Paramaribo, den 20 Januarij 1839.
De Wijkmeester voornoemd,
M. J. GELDERLEN.

(3724) HEDEN MIDDAG, PUBLIEKE VERKOOPING der PLANTAADJE *L'EMBARRAS en VENLO*; door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.

Paramaribo, den 21 Januarij 1839.
J. L. KARSSEBOOM,
c. s. qq.

(4164) H. C. F. LÜSCHWITZ vertrekt.

DE MAAND JANUARIJ.

Januarij werd door *Numa Pompilius*, tweeden Koning van Rome, als de eerste maand van het jaar onderscheiden, toen hij deze en de maand Februarij tot het jaar, of den kalender van *Romulus*, den stichter en eersten Koning der stad, voegde. Deze maand, welke uit een en dertig dagen (ontsprónkelijk slechts uit dertig dagen) bestond, ontleende haren naam van het Latijnsche Januarius, ter eere van *Janus*, eene Heidensche godheid, die in de grootste eere werd gehouden. De eerste maand des jaars werd naar hem genoemd, niet alleen uithoofde van de groote vermaardheid, die hij wegens zijn oordeel over verleden zaken bezat, en zijn vermeend vooruitzigt of voorkennis van aanstaande dingen; maar ook naardien ondersteld werd, dat de poorten des hemels aan zijne bijzondere zorg waren toevertrouwd; om welke reden hij altoos met eenen sleutel in de regterhand afgebeeld wordt. Van hier ook, dat iedere Romeinsche deur of poort Janua heette. Naardien derhalve de eerste maand Januarius genoemd wordt, hebben verscheiden schrijvers geoordeeld, dat die naam dit tijdpunt had aangeduid als eene *deur* of opening tot een nieuw tijdvak, of vernieuwing van tijd; want Janus had gezag over den tijd, zoo wel als over oorlog en vrede. Het beeld van Janus had twee aangezigten, van elkander afgekeerd, een oud, en uitdrukkende ondervinding van of zinspelende op verleden zaken; het andere jong en voorstellende zijn vooruitzigt in den aanstaanden of toekomenden tijd. Bij sommige gelegenheden werd hij met vier aangezigten afgebeeld, als een zinnebeeld van de vier jaargetijden, over welke hij ondersteld werd gezag te hebben. Hij werd wijders onderscheiden als de godheid, die over het jaar gezag voerde, ook wanneer hij vertoond werd als zittende in het midden van twaalf altaren, om *Numa's* verdeeling van het jaar in twaalf maanden aan te duiden. Bij deze gelegenheid werden figuren op zijne handen uitgehouwen, ten einde de uitgestrektheid of het getal dagen te kennen te geven, tot welke het jaar door dien Vorst was vermeerderd.

Numa, die een wijs en vreedzaam Vorst was, trachtte misschien door aan Maart, welke aan Mars, den Heidenschen GOD des krijgs was toegewijd, de eer van het jaar aan te vangen, te ontnemen, en dat voorregt aan Januarij te schenken, zijn volk de weldaden van den vrede boven

die, welke van eenen staat van oorlog te wachten waren, te doen waarderen; — maar hij was insgelijks aangespoord door de begeerte om het jaar te beginnen op het tijdstip wanneer de Zon deszelfs grootste declinatie of afwijking had, om aldus gelijken tred te houden met den voortgang van het hemellicht tot dat het deszelfs loop had volbragt of tot het tijdstip van het volgende jaar. De tempel aan Janus gewijd, moest echter in tijd van vrede gesloten en gedurende den oorlog geopend zijn, en het vreedzaam voorbeeld en de voorschriften van *Numa* werkten zoo krachtig op zijne onderdanen, dat hij het genoegen had, dat gedurende zijne regering deze tempel gesloten bleef, ofschoon de Romeinen gewoonlijk zoodanig aan den oorlog waren overgegeven, dat dezelve gedurende den tijd van 800 jaren slechts zes malen gesloten is geweest. Het eerste en langste tijdvak was gedurende het leven van *Numa* zelven. Het tweede op het einde van den eersten Punischen oorlog; drie malen gedurende de regering van *Augustus*, en de zesde maal onder de regering van Keizer *Nero*. Men moge alhier opmerken, dat toen *Julius Cesar* zijne verandering in den Romeinschen Almanak maakte Juno in de plaats van Janus, als Beschermgodin der maand Januarij stelde.

Versiegan merkt aan, dat de oude Saxen deze maand oorspronkelijk Wolfmaand noemden; omdat de lieden in grooter gevaar waren in dat jaargetijde dan in eenig ander, om door de wolven te worden verslonden; want vermits de grond met sneeuw bedekt is en wilde beesten over het algemeen, zoo veel mogelijk binnen hunne holen blijven, en geen vleesch hebben om zich mede te voeden, werden deze dieren zoo verslindend, dat zij menschen aanvallen. Toen het Christendom in Engeland de overhand begon te krijgen, noemde men de maand Januarij *aefter-yula*, dat is na-kerstijd.

MENGELINGEN.

Gedachten op den vervlogen Tijd.

Helaas! waar zijt gij heen mijn blijde kindsche dagen?
Gij lieve onnoozelheid!
Thans ken ik uw gemis, en eindloos zal ik klagen,
Om den vervlogen tijd.

'k Herroep u in mijn' geest, ô aangename stonden.
Der lieve onnoozelheid!
Ik heb in later' tijd de rust niet weêr gevonden
Die g' om u heen verspreidt!

Hoe kan een schaduw-beeld mij 't jeugdig harte strelen,
Wat schuldeloos vermaak!
Wat zuiv're ware vreugd bij kinderlijke spelen
Na ligt volbragte taak.

De schitterende vreugd was in het oog te lezen
Bij een verdiende lof;
Een kusch van d' oud'ren mond kon vaak de smart
(genezen,
Die 't schuld'loos harte trof.

Hoe zwaar was elke straf! hoe bad weêr om verscho-
(ning
Het blozend aangezigt!
Hoe aangenaam, hoe zoet was ook weêr de belooning
Na een' volbragten pligt.

Zóó leeft men zorg'loos voort, door geene zorg of
(kommer
In onzen loop gestuit,
Ziet men den distel niet, die onder 't lagchend lommer
Voor onzen voet ontspruit.

Dan juicht men bij de smart, dan lacht men bij de
(tranen,
Die 't wee end oog ontvliên;
Men moet somtijds zich zelv' den weg ten onheil
(banen
Door ons nog niet gezien.

En is het soms dat ons een kleine zorg komt treffen,
Of een geringe smart,
Eén enk'le blik, één woord kan ons daarvan ontheffen,
Ontlast het kinderhart.

Men leeft onwetend voort, men lacht bij de gevaren,
Wij juigchen in ons lot;
Ons onbekommerd oog moog' op de *toekomst* staren,
Onze onschuld is *genot*.

En echter kan de wensch in 't kinderhart niet zwijgen,
Men streeft naar hooger doel,
Men zief de rampen, die ons in 't verschiet bedreigen,
Met kinderlijk gevoel.

Dan, ach! in later' tijd, wanneer zware onweêrsvlagen
Ons treffen keer op keer,
Als 't afgefolterd hart zijn kommer niet kan dragen,
Wenscht men zijn kindschheid weêr.

ô! Ik herdenk thans aan het aangenaam voorleden,
'k Gevoel het groot gemis,
Ik vergelijk het met het thans zoo droevig heden,
Daar alles ak'lig is.

Te ras vervlogen, zijt g' ô mijne kindsche jaren!
G' ontweekt mij al te vlug,
Thans kan het peinzend oog naauw op uw toekomst
(staren,
'k Wensch u vergeefs terug.

Allerlei.

Een Engelsch matroos werd in de schemering, op den weg naar Blakheath, van eenen roover aangevallen, die hem dreigde, hem dood te schieten, wanneer hij hem zijn geld niet overgaf. De matroos, deze dreiging niet achtende, pakte den roover zoo krachtig, dat hij daardoor zijne bedreiging vergat, want hij was ter aarde geworpen.

Middelerwijl kwamen eenige lieden, dien weg langs, en toen deze de rede van deze onzachte behandeling van den op de aarde liggende vernamen, rieden zij den matroos, den roover naar Woolwich voor den vrederegter te brengen. Dit deed hij ook, door eenige nieuwsgierigen vergezeld.

Toen hij voor den vrederegter verscheen, zeide deze tot hem:

„Dat is alles wel zeer goed, maar gij moet eerst bezweren, dat u de roover eenen doodelijken angst heeft aangejaagd, anders kan ik dezen niet naar de gevangenis zenden.

„Eenen doodelijken angst!" riep de matroos. „De hemel beware mij, dat is niet waar. Geen mensch op aarde kan zich daarover beroemen. En eer ik dit toestem, mag de kerel gaan waar hij wil. Eene zoodanige leugen zal ik nu, noch nooit bezweren."

Een paar jaren geleden, maakte een Duitsch geleerde de wereld bekend, dat hij in eene der vernietigde kloosters in Portugal terug gevonden had een Grieksch handschrift, zijnde de geschiedenis der Pheniciers door Sanchiniaton, een tijdgenoot van MOZES. Zulk een handschrift was nog aanwezig geweest in een klooster te Romen tegen het einde der zestiende eeuw, maar is sedert dien tijd verloren geraakt. — Deze bekendmaking verwekte eene groote vreugde in de geleerde wereld: want hierdoor zou een gedeelte der grijze oudheid, dat men voor eeuwig verloren achtte, weer uit haar graf gedolven zijn. Het Grieksche handschrift verscheen weldra in het licht met eene vertaling in het latijn; doch alle hoop op oudheid kennis verdween weldra in rook. Deze geschiedenis, hoe schrander ook verdicht, kon niet de kritiek verdragen; zij verraadde zich zelven door innerlijke kenteekenen van onechtheid.

Een Recensent beweert dat de Duitschers reeds 30 banden vol Gedichten over de *Roos*, 20 over den *Nachtegaal*, ten minste 15 over de *Maan*, 50 banden *Woudgezangen* en 140 banden Gedichten over *Beekjes en Bloempjes* hebben. Van *Minnezangen* rekent hij 2 banden van *het venster der Geliefde*, van *het waaijen der Gordijn*, van *het gesloten zijn van hetzelve* enz.; 60 banden aan de *afwezige*, van 8 tot 10 aan de *onbekende toekomstige Geliefde*. *Lijkzangen* telt hij zoo veel, dat indien men zoo lang kon leven tot men ze allen gelezen had, men in het geheel niet zou sterven, dewijl de voorraad tot in het oneindige toeneemt.

Het voorheen in verval geraakte Hotel** in W. verkreeg door het langdurig verblijf van eenen kunstenaar, wiens gezelligen omgang eene menigte gasten derwaarts gelokt had, talrijke bezoeken, en kwam hierdoor eensklaps weder in naam.

Op den dag toen deze kunstenaar zou vertrekken, bood de waard zijnen gast de rekening aan met de volgende woorden: „Mijnheer! u alleen heb ik het te danken, dat mijn Hotel zijnen ouden glans terug bekomen heeft. Veroorloof mij, als een teeken mijner dankbaarheid, van deze rekening de helft te mogen doorhalen."

„Indien gij het volstrekt zoo wilt," antwoordde de gast, „dan in 's hemels naam! En opdat gij zien moogt, dat ook ik voor uwe goede behandeling u dankbaar ben, en in grootmoedigheid niet voor u onder doe, zoo strijk ik de andere helft door. Vaarwel!"

Wanneer de Koning van Sennaar sterft, dan volgt hem zijn oudste zoon op, en tegelijk worden zoo veel broeders van den nieuwen Koning om het leven gebragt, als men kan magtig worden. In Abyssinië daarentegen worden alle verwanten van den Regent levenslang op een gebergte gebannen.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 15den dezer, het Schip de Koophandel, Kapt. C. E. Hoeksma, van Amsterdam, hebbende 47 dagen reis.

Den 17den, de Engelsche Sloep Sylph, Kapt. G. Caple, van Cayenne, hebbende 4 dagen reis; Passagiers: de Heer Henry Balkly en deszelfs Bediende.

Idem, Z. M. Brik DE WINDHOND onder bevel van den Kapitein Luitenant ter Zee J. F. KIST, van de Eilanden St. Eustatius en St. Martin, van Curaçao.

Idem, het Schip Voorwaarts, Kapt. G. Don, van Rotterdam, hebbende 38 dagen reis.

Den 19den, Z. M. Brik DE GIER, onder bevel van den Luitenant ter Zee der 1ste klasse, H. J. GALLUP, laatst komende van Hellevoetsluis.

UITGEKLAARD.

Den 17den, de Schoener Jeannette, Kapt. T. Gregory, naar Marowijne.

In het Opper-distrikt *Nickerie:*

Den 3den November 1838, het Schip Amsterdam, Kapt. C. Abrahams Jr., naar Amsterdam; lading: 296 vaten Suiker.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Het gezinkt Nederlandsche Kofschip Hillegonda Ida, Kapt. H. A. Hendriks. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd tweedeks Brikschip Phoenix, Kapt. H. L. Kayzer. — Adres bij J. Gisius. — Sluit 1 Februarij.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Dina Maria, Kapt. H. C. Wriburg. — Adres bij C. J. Leijsner.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Susanna Maria, Kapt. J. F. Spiegelberg. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit ultimo Januarij.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Harmonie, Kapt. D. Spreeuw. — Adres bij J. F. Favereij.

Het Nederlandsch gezinkt Kofschip Zaandam, Kapt. L. H. Singer. — Adres bij C. J. Leijsner. Sluit 15 Februarij.

Het Nederlandsch Kofschip Sara Anna Cornelia, Kapt. N. K. Dijkhuijs. — Adres bij Gebroeders Reijes. — Sluit 1 Februarij.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Sophia Cicilia, Kapt. J. C. Radeloff. — Adres bij C. J. Leijsner.

Het Tweedeks Driemast Galjootschip Concordia, Kapt. J. D. Diets. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gezinkt Schooner Kofschip Wilhelmina Frederica, Kapt. J. H. Bodeman. — Adres bij Degenhard en Kramer.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Catharina Kapt. K. M. Hillers. — Adres bij Degenhard en Kramer. — Sluit 10 Februarij.

Het Nederlandsch Brikschip Paramaribo, Kapt. J. C. Töpper. — Adres bij J. Gisius. — Sluit 28 Januarij.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.